

BỊ CHỮ : Những cuộc biểu diễn thi đấu do Tổng Công đoàn tổ chức, mức dài thọ bồi dưỡng trong luyện tập biểu diễn, thi đấu nên áp dụng thấp hơn hoặc tối đa bằng mức chung của Ủy ban Thể dục thể thao.

e) Đối với các đội Thể dục thể thao đi ra thi đấu, biểu diễn ở nước ngoài, nói chung được hưởng theo chế độ cán bộ, nhân viên loại B đi ra công tác nước ngoài. Riêng tiền tiêu vật thi cán bộ loại nào hưởng theo loại ấy.

f) Học viên trường trung cấp thể dục thể thao trong thời gian nghỉ hè chỉ được hưởng tiền học bổng 220.000 một tháng.

2. Luyện tập thi đấu do Ban Thể dục thể thao các tỉnh, thành, khu và các ngành tổ chức

Trong tình hình hiện nay, phong trào phát triển chưa đồng đều, nhu cầu luyện tập thi đấu mỗi nơi một khác kinh phí thể dục thể thao có hạn, khả năng thu nơi nhiều, nơi ít, chưa có cơ sở thực tế để quy định thành tiêu chuẩn thống nhất, do đó việc dài thọ, bồi dưỡng trong luyện tập thi đấu do Ban Thể dục thể thao các tỉnh, thành, khu và các ngành tổ chức thi căn cứ vào nguyên tắc thu chi quy định ở trên, xét nhu cầu tập luyện thi đấu, dựa vào khả năng thu và kinh phí của địa phương mình mà thảo luận với cơ quan tài chính và đề nghị Ủy ban hành chính ấn định mức độ dài thọ trang bị, bồi dưỡng trong những phạm vi :

a) Tiền trang bị và bồi dưỡng tối thiểu trong luyện tập cho huấn luyện viên, vận động viên từng bộ môn trong những lúc cần thiết do Ban Thể dục thể thao tỉnh, thành, khu tổ chức.

b) Tiền chi phí trong các trận thi đấu, biểu diễn gồm tổ chức phí, tiền lộ phí và tiền bồi dưỡng cho vận động viên lúc thi đấu biểu diễn, tối đa không quá tiêu chuẩn của Trung ương, nhưng tối thiểu cũng đủ để bù đắp một phần năng lượng của vận động viên là 6000 một ngày.

c) Tiền dài thọ trợ cấp cho các đội mà địa phương mình mới đến, do địa phương mình tổ chức và thu tiền vé, thi tùy khả năng thu nhập mà trao đổi thương lượng với đội bạn trên tinh thần công tác phục vụ cho phong trào chung.

3. Chế độ dài thọ đối với trường sơ cấp thể dục thể thao

Đối với giáo viên và học viên các trường sơ cấp thể dục thể thao, tiền bồi dưỡng được dài thọ mỗi tháng 6000. Còn tiền ăn thì tùy theo mức sinh hoạt trung bình của địa phương, Ban Thể dục thể thao thảo luận với cơ quan Tài chính và báo cáo Ủy ban hành chính xét và quyết định.

Đối với học viên, nếu là công nhân viên chức và xã viên các Hợp tác xã thủ công nghiệp, do cơ quan, do Liên hiệp Công đoàn hay do Hợp tác xã cử đến học thì do cơ quan cử đi chịu trách nhiệm trả lương, học viên phải nộp cho nhà trường tiền ăn theo quy định. Ban Thể dục thể thao chỉ cấp tiền bồi dưỡng 6000 một tháng.

Đối với học viên là học sinh và xã viên Hợp tác xã nông nghiệp thì được dài thọ tiền bồi dưỡng 6000 một tháng. Còn tiền ăn, do cơ sở dài thọ, trường hợp chưa có hay chưa đủ khả năng dài thọ thì Ban Thể dục thể thao trao đổi ý kiến với cơ quan tài chính và báo cáo Ủy ban hành chính quyết định giúp đỡ dài thọ tất cả hay một phần tiền ăn.

Trang bị tập luyện gồm dụng cụ tập, áo quần tập và giày tập cho giáo viên, học viên, việc củng cố tu sửa trường sở và các tổ chức phí của nhà trường thi căn cứ vào nhu cầu và khả năng kinh phí, Ban Thể dục thể thao dự trù mua sắm với mức tối thiểu, cần thiết, trên tinh thần tiết kiệm và phải tổ chức bảo quản lâu dài.

Để đáp ứng nhu cầu trước mắt của phong trào, dựa vào khả năng thực tế hiện nay, liên Bộ bước đầu quy định một số chế độ cụ thể trên đây. Trong quá trình thực hiện, có mắc mưu khó khăn gì, đề nghị phản ảnh cho liên Bộ biết để nghiên cứu biện pháp giải quyết.

K.T. Bộ trưởng	K.T. Chủ nhiệm
Bộ Tài chính	Ủy ban Thể dục thể thao
Thứ trưởng	Phó Chủ nhiệm
TRINH VĂN BÌNH	NGUYỄN VĂN QUẬN

CÁC BỘ

THÔNG TƯ số 825-TT-TDĐT ngày 20 tháng 8 năm 1962 quy định tạm thời chế độ dài thọ đối với tai nạn trong hoạt động thể dục thể thao.

ỦY BAN THỂ DỤC THỂ THAO

Kính gửi : — Các Bộ, các cơ quan ngang Bộ
— Các cơ quan, đoàn thể trung ương
— Ủy ban hành chính các tỉnh, thành, khu và khu vực Vĩnh linh
— Ban Thể dục thể thao các tỉnh, thành, khu, khu vực Vĩnh linh và các ngành trực thuộc.

Đồng kính gửi :
— Tổng Công đoàn Việt-nam.

Căn cứ điều lệ tạm thời về các chế độ bảo hiểm xã hội của Nhà nước đối với công nhân, viên chức; dựa vào phương hướng của Thường vụ Hội đồng Chính phủ về các chế độ vật chất đối với hoạt động thể dục thể thao; sau khi nhất trí thỏa thuận với Bộ Nội vụ, Bộ Lao động và Bộ Tài chính, Ủy ban Thể dục thể thao quy định việc dài thọ đối với tai nạn trong hoạt động thể dục thể thao như sau :

09668852

www.TuuVienPhapLuac.com

A. NGUYÊN TẮC CHUNG

— Phong trào thể dục thể thao nước ta đang bước đầu xây dựng và phát triển, kỹ thuật còn thấp, phương tiện còn thô sơ, tổ chức chưa chặt chẽ, cần tích cực phòng nạn hơn cứu nạn, cơ quan thể dục thể thao các cấp cần coi trọng giáo dục đạo đức thể dục thể thao xã hội chủ nghĩa, tăng cường kiểm tra bảo hộ trong luyện tập thi đấu, hướng dẫn chu đáo về tổ chức, trang bị, sân bãi đảm bảo an toàn cần có nội quy kỷ luật nhằm hạn chế tích cực một tai nạn có thể xảy ra.

— Trong hoàn cảnh hiện nay, việc đối ngộ đối với tai nạn thể dục thể thao chỉ tạm thời quy định trong phạm vi và đối tượng cần thiết, nhằm giảm bớt khó khăn bảo vệ sức khỏe cho vận động viên, khuyến khích mọi người tin tưởng hăng hái luyện tập. Mặt khác thể dục thể thao là một hoạt động của quần chúng, cho nên ngoài khả năng đài thọ có hạn của Nhà nước, các tổ chức quần chúng cơ sở có nhiệm vụ góp phần giúp đỡ.

B. NHỮNG ĐIỀU QUY ĐỊNH VÀ GIẢI THÍCH CỤ THỂ

I. Công nhân viên chức chuyên trách công tác thể dục thể thao.

Căn cứ nội dung Thông tư liên Bộ (Bộ Nội vụ — Bộ Lao động) số 1-TT-LB ngày 23-1-1962 giải thích và hướng dẫn việc thi hành điều lệ bảo hiểm xã hội thì công nhân viên chức chuyên trách công tác thể dục thể thao nếu xảy ra tai nạn trong những trường hợp đã quy định trong điểm một tiết ba chương hai về «những trường hợp được hưởng chế độ đãi ngộ về tai nạn lao động» của thông tư ấy, đều được hưởng chế độ đãi ngộ về tai nạn lao động.

Ủy ban Thể dục thể thao quy định rõ thêm những trường hợp sau đây cũng được hưởng chế độ đãi ngộ về tai nạn lao động, do quỹ bảo hiểm xã hội đài thọ:

a) Công nhân viên chức bị tai nạn trong khi ngừng công tác, sản xuất để thực hiện «chế độ tập thể dục giữa giờ làm việc».

b) Công nhân viên chức chuyên trách công tác thể dục thể thao là huấn luyện viên thể dục thể thao chuyên nghiệp, trọng tài thể dục thể thao chuyên nghiệp, giáo viên thể dục thể thao chuyên nghiệp, cán bộ nhân viên thể dục thể thao các cấp, vận động viên các đội tuyển tập trung, đội tuyển quốc gia, công nhân viên chức được cử đi học các trường thể dục thể thao của Nhà nước, bị tai nạn trong khi phục vụ, hướng dẫn, luyện tập, biểu diễn, thi đấu do cơ quan thể dục thể thao tổ chức hoặc quy định.

II. Công nhân viên chức tham gia thể dục thể thao nghiệp dư.

Công nhân viên chức tham gia hoạt động thể dục thể thao nghiệp dư bị tai nạn thì căn cứ vào

quy định ở phần một tiết ba chương hai của Thông tư liên Bộ Nội vụ — Lao động số 1-TT-LB, được hưởng những chế độ bảo hiểm xã hội đối với công nhân viên chức bị tai nạn không thuộc diện tai nạn lao động do quỹ bảo hiểm xã hội đài thọ, nghĩa là:

— Khi xảy ra tai nạn phải điều trị, được hưởng chế độ đối với công nhân viên chức ốm đau (quy định ở tiết một chương hai của điều lệ bảo hiểm xã hội).

— Vì tai nạn mà mất sức lao động, được hưởng chế độ đối với công nhân viên chức mất sức lao động (quy định ở tiết bốn chương hai của điều lệ bảo hiểm xã hội).

— Nếu tử thương được hưởng chế độ đối với công nhân viên chức chết (không phải chết vì tai nạn lao động nói trong tiết sáu chương hai của điều lệ bảo hiểm xã hội).

Còn nếu do tai nạn thể dục thể thao mà thành thương tật, việc trợ cấp thương tật giải quyết với tinh thần sau đây:

a) Nếu là huấn luyện viên nghiệp dư, trọng tài nghiệp dư, giáo viên thể dục thể thao nghiệp dư, cán bộ thể dục thể thao nghiệp dư, vận động viên nghiệp dư, bị tai nạn thành thương tật trong khi hướng dẫn, luyện tập, biểu diễn thi đấu do Ban Thể dục thể thao từ cấp tỉnh và cấp tương đương trở lên tổ chức hoặc quy định, thì Ban Thể dục thể thao cấp đó xét trình độ thương tật, khả năng đài thọ và hoàn cảnh từng người mà trao đổi với cơ quan Tài chính, báo cáo Ủy ban hành chính địa phương (hoặc báo cáo với Bộ nếu là ngành trực thuộc) quyết định việc trợ cấp thương tật một lần, do kinh phí thể dục thể thao của địa phương, của ngành có trách nhiệm quản lý người đó đài thọ.

b) Công nhân viên chức bị tai nạn thành thương tật trong mọi hoạt động thể dục thể thao khác (không thuộc những diện quy định ở điểm a) thì không có trợ cấp thương tật mà do cơ quan, xí nghiệp, công đoàn cơ sở tùy hoàn cảnh và khả năng mà giúp đỡ.

III. Quần chúng nhân dân hoạt động thể dục thể thao nghiệp dư.

1. Quần chúng nhân dân là huấn luyện viên nghiệp dư, hướng dẫn viên nghiệp dư, trọng tài nghiệp dư, vận động viên nghiệp dư, cán bộ thể dục thể thao cơ sở, học viên các trường, lớp thể dục thể thao của Nhà nước, bị tai nạn trong khi hướng dẫn, luyện tập, biểu diễn, thi đấu do cơ quan thể dục thể thao từ cấp tỉnh và cấp tương đương trở lên tổ chức thì được hưởng như sau, do kinh phí của cơ quan thể dục thể thao có trách nhiệm quản lý người đó đài thọ:

— Khi bị tai nạn phải điều trị, được đưa đến bệnh viện cứu chữa, (kể cả lúc thương tật tái phát) được đài thọ tiền ăn, thuốc men, bồi dưỡng trong khi điều trị ở bệnh viện và tiền lộ phí đi về.

— Nếu vì tai nạn mà thành thương tật nặng, ảnh hưởng nhiều đến cơ năng, cơ quan thể dục thể thao xét trình độ thương tật, hoàn cảnh từng người, trao đổi với cơ quan tài chính, báo cáo Ủy ban hành chính quyết định việc *trợ cấp thương tật một lần* tùy theo khả năng kinh phí thể dục thể thao của địa phương.

— Nếu tử thương, được cấp tiền mai táng cần thiết, tối đa không quá mức trợ cấp mai táng đối với công nhân viên chức hiện hành.

2. Nhân dân tham gia mọi hoạt động thể dục thể thao nghiệp dư khác, không thuộc diện quy định trên thì không được hưởng tiêu chuẩn dài thọ nói trên mà do chính quyền và các đoàn thể quần chúng, các hợp tác xã đặt vấn đề tích cực giúp đỡ tùy theo khả năng của địa phương.

IV. Những trường hợp công nhân viên chức bị tai nạn trong hoạt động thể dục thể thao được coi là tai nạn lao động, được Hội đồng khám xét thương tật các cấp xếp hạng thương tật theo quy định chung.

V. Những quy định trên đây bắt đầu thi hành đối với những tai nạn thể dục thể thao xảy ra từ ngày ký thông tư này.

Được sự đồng ý của Thường vụ Hội đồng Chính phủ, được các Bộ hữu quan nhất trí, những quy định trên đây ban hành nói lên sự quan tâm của Đảng và Chính phủ đối với hoạt động thể dục thể thao của quần chúng, tạo điều kiện cho mọi người tin tưởng hăng hái tham gia xây dựng và phát triển phong trào, góp phần nâng cao sức khỏe phục vụ đắc lực cho học tập, công tác, sản xuất và bảo vệ Tổ quốc.

Ủy ban Thể dục thể thao đề nghị các Bộ, các cơ quan đoàn thể trung ương, Ủy ban hành chính các cấp cho tổ chức phổ biến nội dung thông tư này đến tận công nhân viên chức và quần chúng cơ sở, chú trọng ý nghĩa chính trị, qua đó mà động viên mọi người tích cực tham gia luyện tập thể dục thể thao.

Trong lúc thi hành, nếu gặp mắc mứu, khó khăn gì, đề nghị phản ảnh cho Ủy ban Thể dục thể thao biết để nghiên cứu giải quyết.

Thỏa thuận:

K.T. Bộ trưởng

Bộ Tài chính

Thứ trưởng

TRỊNH VĂN BÌNH

K.T. Chủ nhiệm

Ủy ban Thể dục thể thao

Phó Chủ nhiệm

NGUYỄN VĂN QUAN

BỘ GIAO THÔNG VẬN TẢI

QUYẾT ĐỊNH số 875-QĐ ngày 22-8-1962 về việc cho phép xe ô tô tiếp chuyển hành khách được ưu tiên qua phà.

BỘ TRƯỞNG BỘ GIAO THÔNG VẬN TẢI

Căn cứ nghị định số 348-NĐ ngày 3-12-1955 của Bộ Giao thông và Bưu điện ban hành luật đi đường bộ và các nghị định số 139-NĐ ngày 19-12-1956 số 44-NĐ ngày 27-5-1958 bổ sung và sửa chữa;

Xét yêu cầu tiếp chuyển hành khách giữa xe lửa và ô tô trên đường Hà-nội — Vinh để phục vụ sự đi lại của hành khách được thuận tiện đồng thời sử dụng khả năng xe lửa và ô tô được hợp lý;

Theo đề nghị của ông Cục trưởng Cục vận tải đường bộ,

QUYẾT ĐỊNH:

Điều 1. — Nay cho phép các xe ô tô làm nhiệm vụ tiếp chuyển hành khách giữa xe lửa và ô tô trên đường Hà-nội — Vinh, Vinh — Hà-nội được quyền ưu tiên qua phà Ghép trong những giờ nhất định tiếp liền sau loại xe chở thư.

Điều 2. — Ty Giao thông vận tải Thanh hóa có trách nhiệm nghiên cứu tình hình hành khách, đường phà, cung độ xe chạy và nắm chắc giờ giấc chạy tàu, qui định những giờ nhất định cho các xe ô tô tiếp chuyển được quyền ưu tiên qua phà, đảm bảo cho hành khách đủ thì giờ di chuyển xe lửa tiếp chuyển Hàm rồng — Hà-nội.

Điều 3. — Các xe ô tô làm nhiệm vụ tiếp chuyển hành khách phải có biển hình chữ nhật khổ 0m17 × 0m33 để chính giữa mũi xe phía trước, chung quanh viền vàng đậm, ở giữa sơn màu vàng nhạt và có 2 hàng chữ, hàng trên đề chữ «Liên vận» màu xanh hàng dưới đề chữ «Hà-nội — Vinh» màu đỏ.

Điều 4. — Các ông Chánh văn phòng Bộ Giao thông vận tải, ông Cục trưởng Cục vận tải đường bộ và ông Trưởng Ty giao thông vận tải Thanh hóa chiểu quyết định thi hành.

Hà-nội, ngày 22 tháng 8 năm 1962

Bộ trưởng Bộ Giao thông Vận tải

PHAN TRỌNG TUỆ